

[Landbrugsministeren.]

paa en Pris af 18—19 Kr. for Forbrugerne, vil sige, at Forbrugerne af Brødkorn vil komme op paa den dobbelte Pris af den, der var gældende i Fjor; og de, der skal bruge Korn til Foderbrug, vil komme op paa Priser, der ligger betydeligt over det rimelige. Jeg maa derfor advare mod Vedtagelsen af dette Ændringsforslag og anbefale, at man stemmer imod det.

Det ærede Medlem var af den Opfattelse, at jeg gerne vilde gøre et Arbejde for det samlede Landbrug, at jeg ikke alene ønskede at se paa en Del af Landbrugets Interesser, men paa hele Landbrugets; men han syntes, at naar jeg ikke nu kunde gaa med til et Kornforslag med en betydelig Afgift, saa svigtede jeg det større Landbrugs Interesser. Jeg finder ikke, at der er nogen som helst Grund til at udtale noget saadant. I Fjor, da det større Landbrug var udsat for store Vanskeligheder og vi havde Dumpingpriser paa Kornet, da fremsatte jeg Forslag om en betydelig Beskyttelse for det større Landbrug, en Beskyttelse i Form af en 4—5 Kr.s Afgift af det Korn, der indføres til Danmark fra Udlandet. Det var en Fordel for det store Landbrug af et saa betydeligt Omfang, at en meget stor Del af det øvrige Landbrug havde svært ved at forstaa Berettigelsen deraf. Jeg fandt det rimeligt og forsvarligt paa Grund af disse Dumpingpriser. Men lige saa rimeligt og forsvarligt, som det var i Fjor, lige saa urimeligt vilde jeg finde det, hvis jeg i Aar kom med et lignende Forslag. Det er imidlertid et saadant Forslag, der her foreligger fra det ærede Medlems Parti, og som nu skal til Afstemning. Jeg maa derfor svare det ærede Medlem paa hans Spørgsmaal, om jeg i en nær Fremtid vil fremsætte et andet Kornforslag, at det kan det ærede Medlem ikke vente. Hvis vi beholder de Kornpriser, vi har haft i dette Efteraar, vilde det efter min Mening være ganske forkert at fremsætte et Afgiftsforslag som det, der foreligger her fra Det konservative Partis Side.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Resultatet af de Forhandlinger, der er ført mellem Organisationerne og mig angaaende Reguleringen af Svineproduktionen, idet han navnlig gjorde Opmærksomhed over Syvendedels-Kortene, Skummetmælkskortene og det Hensyn, der ved Kortfordelingen tages til Grundværdien. Ja, det er ikke umuligt, at det ærede Medlem paa visse Punkter godt kunde finde mig paa hans Side, det skal jeg villigt indrømme. Men Forslaget er et Resultat af de Forhand-

linger, der er ført, og jeg synes, det er et fuldt forsvarligt Resultat, naar man skal tage Hensyn til de forskellige Interesser inden for Landbruget.

Med Hensyn til Syvendedels-Kortene skal jeg sige, at selv om jeg personlig mener, at det Forsvar, der føres for Syvendedels-Kortene, bliver svagere og svagere, er det ikke helt ubegrundet, naar man siger, at der herigennem ydes en vis Fordel til dem, der har oparbejdet Svineproduktionen i Danmark.

Hvad Skummetmælken angaar, finder jeg det i høj Grad berettiget, at der tages Hensyn til Skummetmælken. Det er dog ikke rimeligt, at de, der aldrig eller i mange Aar ikke har haft nogen Mælkeproduktion og derfor i Almindelighed heller ikke nogen Svineproduktion, nu pludselig skal have Svinekort i samme Forhold som de andre. Derimod deler jeg den Betragtning, at man ikke kan lægge det sidste Aars Skummetmælk-Modtagelse til Grund for Kortfordelingen, for det vilde betyde, at f. Eks. de, der er gaaet ind for en Bekæmpelse af Kvægtuberkulose og derfor har faaet mindre Mælk tilbage i det sidste Aar, blev ramt økonomisk to Gange. Derfor har Organisationerne og jeg været fuldkommen enige om, at Skummetmælk-Beregningen skal gaa saa langt tilbage, at den ikke kommer til at svække Arbejdet for Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Det er ogsaa rigtigt, at man paa ingen Maade maa opfordre til at fodre stærkt i Kreaturbesætningerne, selv om det ikke kan betale sig rent økonomisk, for derigennem at faa Svinekort til en betydelig højere Værdi; saa ogsaa af den Grund er vi enige om at gaa længere tilbage med Hensyn til Beregningen af Skummetmælk-Tildelingen.

Endelig maa jeg sige med Hensyn til den Bestemmelse, der udelukker visse Areaer fra at faa Svinekort, at de, der driver et meget intensivt Havebrug paa deres Jord, jo dog egentlig ikke er ligestillede med de almindelige Landbrugere, og derfor kan man heller ikke mene, at de bør være ligestillede med de andre med Hensyn til Tildelingen af Svinekort.

Alt i alt mener jeg derfor, at hvis man vil se paa Sagen fra alle Sider, vil man næppe kunne finde en Ordning, der er mere retfærdig og rimelig med Hensyn til disse værdifulde Korts Tildeling end den, der nu foreligger som Resultat af de mange Forhandlinger mellem Organisationerne og mig.

Ordføreren (Johs. Clausen): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anled-